

Використана література:

1. Портер М. Конкуренция / пер. с англ. – М.: Вильямс, 2005. – 608 с.
2. Матьовка Т. В. Кластери у сферах агропромислового виробництва регіону: проблеми та перспективи розвитку / Т. В. Матьовка // Науковий вісник Ужгородського університету. – Вип. 1 (47). Т.1. – Ужгород, 2016. – С. 56–60.

Стейкхолдерський підхід до вартісно-орієнтованого управління організацією

*Томілко Г. П. здобувач вищої освіти за другим (магістерським) рівнем, 2 курсу спеціальності «Публічне управління та адміністрування» НФаУ
Науковий керівник: Миколенко О. П., к.е.н., доцент кафедри менеджменту і адміністрування Національного фармацевтичного університету*

Одним із підходів до управління конкурентоспроможністю організації є стейкхолдерське вартісно-орієнтоване управління. Такий підхід має ряд переваг перед іншими, що представлені в табл.

Таблиця

Порівняння класичного та стейкхолдерського підходів до вартісноорієнтованого управління підприємством [1, 2]

Класичний вартісно-орієнтований підхід до управління підприємством («Valuebased management»)	Управління вартістю підприємства для стейкхолдерів («Stakeholder value management»)
1	2
Вузькість підходу, до уваги беруться лише фактори, що можна кількісно виміряти та оцінити	Управління направлене на сталий розвиток, конкурентоспроможність, формування стратегічного бачення
Прийняття кардинальних рішень на основі проведених оцінок (злиття компаній, скорочення кількості працівників тощо)	Комплексний погляд на функціонування підприємства, прийняття рішень з урахуванням не лише кількісних оцінок
Оцінка ефективності, як правило, зосереджена виключно на фінансово-вимірюваних показниках, невеликий акцент на якісних факторах зростання вартості	Оцінка ефективності включає дослідження досягнення стратегічних цілей, а не лише ефективності поточних операцій
Джерела формування вартості розглядаються ізольовано, фрагментарно та, як правило, не послідовно	Комплексні системи оцінки формування вартості на усьому вартісному ланцюгу, включаючи зовнішніх стейкхолдерів
Негнучкість у реагуванні на зміни, ускладненість сприйняття нових ідей	Висока гнучкість, легкість впровадження інновацій
Менеджмент підприємства надає перевагу прийняттю швидких рішень, навіть якщо вони цілком не відповідають реальній ситуації або не перевірені на ефективність	Менеджмент підприємства не націлений на прийняття швидких рішень, натомість перевага надається виваженості та поступовості дій для уникнення непередбачених збитків
Основний фокус дослідження – дохід на капітал – скільки заробили власники?	Основний фокус дослідження – вартість – скільки додаткової вартості було створено?
Традиційні підходи до зростання вартості – фінансування маркетингу, поглинання інших компаній, контроль за рівнем витрат та інші	Зростання вартості за рахунок нематеріальних активів – імідж, відносини, конкурентоспроможність, кваліфікація працівників; розгляд можливостей для зростання бізнесу на основі ключових компетенцій

1	2
Успішність бізнесу визначається вартістю (доходом), створеною для власників підприємства	Успішність бізнесу визначається додатковою вартістю та цінностями, створеними для всіх стейкхолдерів підприємства

Таким чином, основні засади вартісно-орієнтованого підходу до управління організацією узгоджуються з концепцією стратегічного управління та теорією зацікавлених сторін. Це забезпечує передумови для цілком успішного застосування вартісно-орієнтованого підходу і в управлінні конкурентоспроможністю сучасної організації

Використана література:

1. Сотніков А. В. Еволюція концепції вартісно-орієнтованого управління / А. В. Сотніков // Менеджмент та підприємництво в Україні: етапи становлення і проблеми розвитку: збір. наук. праць; за заг. редакцією О. Є. Кузьміна. – Львів: Видавництво Львівської політехніки, 2011. – С. 252–257.
2. Цибульська Е. І. Конкурентоспроможність підприємства: навч. посіб. / Е. І. Цибульська; Нар. укр. акад. – Харків: Вид-во НУА, 2018. – 320 с.

Проблеми підготовки керівників публічних адміністрацій в умовах цифрової економіки

Федорова Ю. В. *к.е.н., доцент кафедри менеджменту Української інженерно-педагогічної академії*
julia057fedorova@gmail.com

В умовах цифрової економіки, що характеризується активним використанням нових технологій та поширенням інформаційних систем, збільшується напруженість праці керівників та підвищуються вимоги до ефективності їх діяльності. Це вимагає від економіки праці не тільки гуманізації трудової діяльності, але й уточнення актуальних компетенцій успішних керівників організацій. Відомо, що компетентність формується, розвивається та проявляється в процесі конкретної діяльності, тобто вона має враховувати специфічні умови діяльності фахівця. Специфіка публічного управління та адміністрування зумовлена масштабністю діяльності. Ця діяльність націлена на вирішення завдань суспільного розвитку за допомогою використання спеціальних адміністративно-правових методів впливу на суспільні відносини, передбачених нормами адміністративного права. Цілеспрямованість на досягнення важливих для суспільства завдань, підвищує значущість підготовки керівників сфери публічного адміністрування.

У широкому сенсі під публічним адмініструванням розуміють систему управління, представлену адміністративними інститутами в рамках прийнятої структури влади [1, с. 7]. На думку провідних науковців публічне адміністрування не є тотожним державному управлінню, воно має більш широкий спектр дій, оскільки охоплює зацікавлені сторони всього суспільства. На відміну від державної (урядової) політики, яка виражає спрямованість політичного керівництва всім суспільством, воно виражає інтереси нації, окремих секторів і регіонів, суспільних класів і груп населення